

PROWINCJA POLSKA
ZAKONU SZPITALNEGO ŚW. JANA BOŻEGO
PW. ZWIASTOWANIA NMP
BR. FRANCISZEK SALEZY CHMIEL OH
PROWINCJAL

Warszawa, 5 marca 2024 r.
L. dz. V/2a/28/24

UROCZYSTOŚĆ ŚW. OJCA JANA BOŻEGO 2024 R.

Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi! (Św. Jan Paweł II)

Moi drodzy Bracia, Współpracownicy, Wolontariusze i Dobroczyńcy

Ziemią, na której dokonuje się odnowa oblicza naszego Zakonu Szpitalnego Św. Jana Bożego, na której realizuje się misja głoszenia Ewangelii Miłosierdzia mają być nasze szpitale, domy pomocy społecznej, apteki i inne dzieła, które prowadzimy. Ta odnowa wymaga od każdego z nas współpracy i głębokiej relacji z Jezusem Chrystusem, by jak napisał Św. Ojciec Jan Boży do Ludwika Baptysty: *Oby Pan nasz Jezus Chrystus kierował Tobą! Będąc tutaj będziesz musiał być posłusznym i pracować o wiele więcej niż dotąd, poświęcić się całkowicie sprawom Bożym, wreszcie nieustannie oddawać wszystkie siły w służbie ubogim.* Odnowa oznacza zmiany, nie tylko w postawach, zachowaniach, ale przede wszystkim w ludzkim rozumowaniu. Wszelkie zmiany mogą być odbierane jako szansa na lepsze jutro albo zagrożenie i brak stabilizacji. Zmiany, które

mogą być inspiracją do tworzenia czegoś nowego i lepszego wymagają od nas wielkiej ufności w Bożą Opatrzność, ludzkiej odwagi oraz niezachwianej nadziei w możliwość rozwoju pomimo niesprzyjających warunków, w naszej epoce XXI wieku, gdy namacalnie doświadczamy tragicznych skutków toczących się wojen. Odnowa wymaga i wymusza przystosowania się do nowych warunków i konfrontacji z wyzwaniami współczesnego społeczeństwa, by osiągnąć jak najlepszą równowagę instytucjonalną, ale też i duchową.

W przypadku naszej Polskiej Prowincji Zakonu Bonifratrów polegać ona ma na powrocie do źródeł, na zakorzenieniu się w historii, Tradycji Zakonu i stylu życia naszego Założyciela Św. Ojca Jana Bożego. Sięgnięcie do przeszłości nie odnosi się do aspektu historii, ale ma mieć przełożenie na konkrety naszego życia i rzeczywistości tu i teraz, ma wskazywać kierunki i cele naszego apostołstwa szpitalnego, by jak najowocniej i skutecznie odpowiedzieć na potrzeby chorych cierpiących ludzi. Odnowa musi objąć cały aspekt naszej egzystencji. Nie może ona

pomijając także aspektu duchowego, którego najważniejszym elementem jest ewangeliczne nawrócenie, *metanoia*, która w j. greckim dosłownie znaczy "zmianę sposobu myślenia". Ma to nas doprowadzić do tego by Bóg był: *przede wszystkim i ponad wszystko, co jest na świecie!* (św. JB do Ludwika Baptysty) Proces ten powinien dotyczyć nie tylko Braci, ale też tych wszystkich osób, zaangażowanych w apostołstwo rozumianej szeroko Wspólnoty Szpitalnej współpracowników, podopiecznych i ich rodzin, wolontariuszy i dobroczyńców naszej misji szpitalnej. Przemiana duchowa ma doprowadzić, dzięki miłości miłosiernej Boga, do uformowania naszych serc, *aby one widziały*, jak napisał Papież Benedykt XVI w Encyklice *Deus Caritas Est*, (por. 31a, b). Potrzebujemy takiej formacji w duchu Św. Ojca Jana Bożego, by wyraźnie widzieć priorytety naszej służby Bogu i bliźniemu, szczególnie w świecie, który rozdarty jest przez wojny i cierpienie niewinnych ludzi, odrzucenie wartości chrześcijańskich, relatywizm, komercjalizację służby zdrowia i promowanie kultury śmierci.

Tak jak w początkach Kościoła Apostolskiego, borykającego się z różnymi problemami i wyzwaniem, konfrontującego się ze światem odrzucającym Chrystusa, dzięki kierownictwu Ducha Świętego można było przezwyciężyć wszelkie przeszkody w głoszeniu Dobrej Nowiny całemu światu. Dziś nie jest inaczej. By wiernie realizować cele naszej misji szpitalnej, by świadczyć miłosierdzie ludziom w potrzebie, w sytuacji zagrażających ich zdrowiu, ale także i życiu, musimy podejmować odważne decyzje co do naszego rozwoju w obszarze posługi wśród chorych, by podążać drogą prawdy ewangelicznej, którą wskazuje nam sam Duch Święty.

Każdy kryzys może owocować dobrymi rozwiązaniami i rozkwitem życia duchowego dla naszego Zakonu, prowadzonych dzieł apostołskich i całego Kościoła. Ważne jest by podejmować proces przystosowania się do przemian nieustannie zachodzących w społeczeństwie, szpitalnictwie, by w sposób adekwatny i zgodny z duchem Św. Ojca Jana Bożego odpowiadać kreatywnie na wymagania ewangeliczne względem cierpiących bliźnich.

Nasza konsekracja zakonna rozumiana jako całkowite oddanie się Bogu jest wezwaniem do *czynienia dobra braciom* poprzez okazywane miłosierdzie chorym, które jest głównym wyrazem naszego życia kontemplacyjnego.

W odnowie nie chodzi tylko o zmianę zewnętrznego wizerunku - reklamy dzieła czy kilku przesunięć strukturalnych, ale o nadanie nowego wymiaru i głębi temu co istotne. Jako źródła inspiracji należy szukać wskazań Ducha Świętego, Który nas powołuje, *aby iść tam gdzie inni nie mają odwagi pójść, by robić to, czego inni nie mogą robić, kochać tych, którzy czują się najbardziej niekochani, niezrozumiani, odrzuceni i niechciani, aby kochać ich w taki sposób, jaki nam pokazał nasz brat Jezus i św. Jan Boży* (A.R.P. Donatus Forkan, OH).

Brat Franciszek Salezy Chmiel, OH
Prowincjał